

Těžko na cvičišti, lehký na bojišti

Zkoušky, testy, laboratorní cvičení, semináře, přednášky... pak už „jen“ diplomová práce a státnice a vzhůru do reality všedních lékárnických dnů.

Tohle zažívají každoročně více než tři stovky našich budoucích kolegů – studentů farmaceutických fakult. K tomu, aby po skončení studia byli plně schopni pracovat v lékárnách, musí ještě absolvovat půl roku praxe v lékárně. Zde si studenti prakticky ověřují své teoretické vědomosti a čerpají ze zkušeností starších kolegů. Probíhá syntéza znalostí ze všech základních farmaceutických disciplín, jako je farmakologie, farmakognózie, technologie lékových forem. A k tomu ještě dostatečná porce komunikačních dovedností a dispenzačních informací.

To je ideální představa, skutečnost často bývá jiná. Každý ze studentů má vlastní představu o průběhu praxe a podle toho si také volí lékárnu. Někdo preferuje možnost vyzkoušet si co nejvíce z odborných činností v nemocničních lékárnách, jiný zase uvítá lékárnu základního typu a k tomu drobný peníz jako odměnu za odvedenou práci.

Možná se ptáte, proč zde píšu o studentských praxích. Jak to bývá, vše souvisí se vším. Pokud chceme, aby nás akceptovali pacienti a celá veřejnost jako odborníky, pak je třeba začít výchovou budoucích kolegů. Kdo jiný by v nich měl vzbudit zájem o pacienta a jeho potíže než my, lékárníci? Kde jinde by se měli učit, jak pacienta vyslechnout, jak mu správně poradit dávkování léků i doporučit vhodný potravní doplněk, než během praxe v lékárně? A jak by měli získat představu o adekvátní podobě správné dispenzační praxe, pokud ji my sami nebudeme provádět a nebudeme tak sloužit adeptům farmacie za vzor?

Tady je na místě také malá sebereflexe. Jsme schopni a ochotni věnovat studentům svůj čas a předávat jim svoje zkušenosti? Toto vyžaduje nejen určitou dávku trpělivosti, ale také schopnost učit. Praxe v lékárně by měla být vedena „živou“ formou výuky. Měli bychom vést mladé kolegy k vlastnímu uvažování, k aktivnímu řešení námi zadávaných úkolů z oblasti farmaceutické péče. Nezřídka si však studenti stěžují na lhostejnost ze strany personálu některých lékáren v průběhu praxe, při níž sami představují spíše levnou pracovní sílu.

Věřím, že většina z řad lékárníků přistupuje k výchově budoucích kolegů zodpovědně a s entuziasmem, a že si uvědomuje důležitost tohoto poslání. O to cennější je tento přístup i proto, že naši jedinou odměnou za půlroční výchovu nastávající lékárnické generace je hřejivý pocit z dobře odvedené práce.

Přejme tedy našim budoucím kolegům úspěšné zakončení studia s vědomím, že na tom také máme malý, ale důležitý podíl. A sobě popřejme dostatek energie a nadšení ke zvládnutí všeho, co nás v našem krásném oboru v budoucnu čeká.

Marek Lžičar

PharmDr. Marek Lžičar

Lékařna FN u sv. Anny v Brně

Pekařská 53, 656 91 Brno

marek.lzicar@fnusa.cz